

ÉVKÖZI 34. VASÁRNAP**B év**

1– 4 oldal

Olv.: Dán 7,13-14 – Jel 1,5-8 – Jn 18,33b-37

KRISZTUS, A MINDENSÉG KIRÁLYA

Jézus első kihallgatása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek!

A liturgia sajátos kifejezéssel adja vissza Krisztus Király ünnepét: *A Bárány lakodalma!* Az Egyház *a keresztre feszített Bárány lakomájára* hívja az embereket. Ne ijedjünk meg ettől a szótól. Sokak szerint suhogó anakronizmus Krisztus Királyt ünnepelni.

Krisztus királysága szolgálat!***Weöres Sándor találó megállapítása:******„A világ telve van urakkal, csak egy szolgálja van, az Isten!”***

Krisztus Király vasárnapján a lelkünk sorsáról van szó! Ezt a célt tűzöm a testvérek elé:

Adják vissza lelküket az Istennek!***Tegyük alázatosan Isten kezébe az életünket!******Szentbeszéd***

Kedves Testvérek!

A mai vasárnapon a Krisztust képviselő Egyház kérése:

Adjátok vissza lelketeket Krisztusnak!

Krisztus Király ünnepe van! Nagyon sajátos az ünnep története, ami számunkra rendkívül fontos ma is. Az 1925. esztendő szent év volt. XI. Pius pápa 1925. december 11-én a szentév befejezésekképpen hirdette ki. Ezzel a pápa válaszolni akart annak az egészen szűk időszaknak a gondjaira, problémáira. Ez az üzenet a világ végéig érvényes. Ez az ünnep az Egyház erejéről szól. Arról az életerőről, ami abban a picinyke magban van, amit ha elvetnek hatalmas fává nő. Az Egyház a földbe rejtett picinyke mag, amelynek hatalmas az életeréje. Az Egyház a búzaszem titka. A földbe temetett, értünk szenvedett és értünk meghalt Jézus titka, akinek az erejét senki nem tudja elvenni. Lehet vele játszani, lehet Jézussal szemben hivatkozni, de a szeretet, amire a szíve mélyén mindenki vágyakozik, legyőzhetetlen.

Krisztus Király ünnepe erről szól:***a szeretet hatalmáról, a szolgálat erejéről!******Az ünnep története***

Miért született ez az ünnep? Az első világháborút követően bebizonyosodott, hogy az emberi gondolkodás, az emberi hatalom nem képes megoldani az emberi élet problémáit. Az első világháborúban és az első világháború után olyan események történtek, amik megrengették elsősorban Európa életét. Van igazságos háború? Nincs! A világi történések kapcsán akár azt is kérdezhetnénk: Mi az igazság? Az első világháborút a békediktátum zárja le. Ezt mi

magyarok nem tudjuk másképpen nevezni. Számunkra soha sem lesz békekötés. Akkor mi voltunk elsősorban ennek a vesztese, miközben nem mi voltunk a legfőbb bűnösök. Az mindenképpen nyilvánvaló, hogy semmit nem oldott meg ez a békekötés. Akkor a nemzetekre hivatkoztak, a nemzetek érdekében született ez a döntés, legalábbis ezt nyilatkoztatták ki. Ha a mai mindennapok eseményeire gondolunk, amikor az Európai Unióban nemzeti gondolat jelenik meg, akkor azok, akik ma az Európai Uniót vezetik, kétségbeesnek. Ennyit az emberi gondolkodásról, ennyit az ember igazságszolgáltatásáról. Sokkal többet kellene mondani az ember felelősségéről.

XI. Pius pápa látta azt a zűr-zavart, az emberek éheztek, munkanélküliség volt, sokan elvesztették a hazájukat. Ez elsősorban ránk vonatkozik. Aztán világválság következett, bár a jelei már előbb is megvoltak. Akkor a pápa üzent, üzent nekünk embereknek és az egyetlen választ igyekezett megfogalmazni. Orvosságot akart adni az embereknek. Ezt az orvosságot így hívjuk, hogy

Krisztus hatalma a lelkek fölött!

Ezekben a történetekben beérett a gyümölcs, beérett a francia forradalom keserű, savanyú gyümölcse. Az akkori helyzet elsősorban azt eredményezte, hogy az emberek megtagadták Krisztustól a hatalmat, megtagadták Krisztus fölségét. Felszabadították magukat Krisztus uralma alól, hogy maguk vegyék kezükbe sorsukat, az életüket.

A pápa azt akarta, hogy az emberek ismerjék fel Krisztust!
Fogadják el az Ő megmentő hatalmát, erejét és hagyatkozzanak Rá!

***Ha arra gondolunk, hogy mik is voltak akkor a fő áramlatok,
akkor rádöbbenünk arra, hogy milyen nagyszerű ez a válasz!
Ez az ünnep aktuális volt akkor, ez ma még inkább aktuális és az idők végezetéig az lesz!***

Mik voltak azok az eszmék, áramlatok, amik ezt az elbizonytalanodást, kétségbeejtő helyzetet eredményezték? A helyzet azóta nem lett jobb. Rosszabb lett. Valójában mi emberek nem értjük a fölkinált lehetőségeket. Sőt továbbmentünk, hallatlanba vettük.

A három legfontosabb eszmei áramlat

Első áramlat: az e világiság szellemének elhatalmasodása.

Ez a fajta gondolkodás visszaélt Isten eszméjének az erejével.

A második áramlat: az e világi hatalom félreértése, helytelen értelmezése.

Ez az áramlat visszaélt az Isten hatalmának az erejével.

A harmadik áramlat: elválasztotta az eget és a földet.

Elválasztotta ezt a világot a másik világtól, éket vert.

Az ember csak ebben a világban a teste felől fogalmaz meg minden lehetőséget és elfelejti a lelket. Mintha lelke nem is lenne.

Első áramlat: Az e világiság szelleme elhatalmasodott

Ezt ma szekularizációnak hívjuk. Ez azóta túlbujánzott. Ez ma elhatalmasodva van jelen, ami azt jelenti, hogy kihagyja a lelket. Mindent az e világiság felől, mindent a matéria felől, mindent a test felől fogalmaz meg és értelmez. Az ember céljait, célkitűzéseit e világra korlátozza. Egyszerűen materializmus. Minden elvilágiasodott, a tudomány, a művészet és az emberi élet.

A második áramlat: az e világi hatalom félreértése, helytelen értelmezése

„Minden hatalom Nekem adatott égen és a földön!” – mondja Jézus és továbbadja ezt a hatalmat. Ti, akik az isten fiai vagytok, - ezen kell elgondolkodni, - hogyan éltek ezzel a hatalommal? Az Isten nélküli világ nem tud élni ezzel a hatalommal. Az a kor erről szólt. Az uralomra született ember visszaél ezzel a hatalommal. Amikor Jézus Pilátussal találkozik a perében, akkor azt mondja: „Nem lenne hatalmad, ha onnan fölülről nem kaptad volna!”

***Minden hatalmat azért kap az ember, hogy azzal szolgáljon!
Félreérti a lehetőségét az, aki nem erre használja fel a hatalmát.***

A harmadik áramlat: elválasztja világunkat az Isten világától

Elválasztja az e világot az Isten országától. Elválasztjuk egymástól az ember világát és az Isten világát. Egy skizofrén állapot jön létre. Úgy él az ember, mintha örökké élne itt a földön, abszolút nem figyel a lelki történésekre.

Akkor ezek voltak a főáramlatok. A pápa ennek az ünnepnek bevezetésével ezekre válaszolt:

Krisztus Király, aki megjeleníti ebben a világban az isteneszményt,
az Isten igazságát!

Krisztus Király, aki a hatalmát arra használja,
amire való: szolgál!

Krisztus Király, aki az Istenember,
istenti és emberi természet egysége jelenik meg Krisztusban,
ezért olyan jó és ezért van olyan közel hozzánk emberekhez,
mert Isten és ember benne egy!

Király vagy? Krisztus a lelkek Királya!

Nagyon érdekes, hogy ez a gondolat egy politikai perben jelenik meg. Krisztus mindig tiltakozott a királyságával kapcsolatosan. „Nem azért jöttem, hogy Nekem szolgáljanak, hanem hogy Én szolgáljak!” Pilátus, a politikus az, aki előhossa ezt a gondolatot. Ő teszi fel ezt a kérdést: „Király vagy?” Jézus ebben az esetben is azt mondja: „Te mondd. Igen Király vagyok, de a lelkek Királya!” Az Én országom nem körzövel körülhatárolható a térképen. Az Én országom az Isten országa! Ez az adminisztrátor, ez a hivatalnok - amikor Jézus az ő országának igazságáról, az Isten igazságáról beszél, amiről Pilátusnak fogalma sincs, - akkor azt mondja: „Mi az igazság?” Cinikus! Ez az adminisztráció cinizmusa!

Ha azt a 90 évvel ezelőtti helyzetet nézzük és a mai helyzetet, akkor pontosan ez a cinizmus érvényesül a demokráciában, ahol a tömegek szavaznak. A tömegek veszik kezükbe ez által az irányítást, akik mindig megvehetők. Márpedig a királyság az egyének, az egyesek világa. Valahol a mi rendszerünk itt bukik el, mert a tömegekre számít, a tömeg lendületére, a tömeg elsőprő erejére. Cinizmus, hatalomszerzés!

***Jézus világosan, egyértelműen szól!
A kérdések az egyesek lelkében dőlnek el!***

Érdemes nekünk ezen elgondolkodni:
mi, akik kivontuk magunkat Jézus hatalma alól,
úgy gondoljuk, jobb nekünk a magunk feje után menni,
ne szóljon bele még az Isten se a mi életünkbe.
El kell azon gondolkodni, hogy ez hova vezethet?

Adjuk vissza a hatalmat Krisztusnak!
Legyen Ő fölöttünk!
Ő szeret bennünket, és szolgálni akarja az életünket!

A mi emberi életünk egy időtengelyen mozog

Van egy perszonális tengely és egy transz perszonális tengely. A perszonális tengely mindent meghatároz a születéstől a halálig. Az isten nélküli világ ezen a tengelyen mozog, mint egyetlen lehetőség.

Van egy transz perszonális tengely, spirituális tengely, a lelki tengely, amikor az ember a magasságra, meg a mélységre gondol. A mélységre, ahol megmerítkézhet az ember és a magasságra, ahova fölemelkedhet az ember. Ezt elfelejtettük. Tagadjuk a lelket, nincs is. Vigyázat! Ez az isten nélküli világ két táborra osztja az emberiséget: butákra, meg okosakra. A butáknak mondja csak az Egyház a maga meséit. Nekik szükségük van erre, mert semmit nem értenek. Az értelmiségnek nincs szüksége erre, ők okosak. Megkérdezném tőlük, hova tették a lelküket? Örülünk, ha okosak, de csak lelki indíttatásaikkal érkezhetnek el a másik emberhez.

Gondoljunk a mindennapjainkra. Mindenki menjen haza, aztán nézze meg, hogy megtűri e még a keresztet a szobája falán. Van-e még szentkép a lakásában? Régen ez hozzátartozott az otthonunkhoz. Ma ilyeneket mondanak, hogy modernek vagyunk. Gyávák vagyunk, mert nem merjük vállalni a keresztet, a szenteket, meg talán a gyávaságunkon túl zavarnak is bennünket, mert szólítgatnak minket.

Krisztus Király ünnepe van, fogadjuk el!

Hatalom- és uralomcsere lenne szükség!

Engedje el mindenki önmagát.

Ne ragaszkodjon görcsösen önmagához

és a maga elképzelt lehetőségeihez.

Nagyobb teret adjunk az Istennek.

Imádkozzunk azért, hogy egyre többen legyenek,
akik az Isten képviselőként élnek ebben a világban.

Ilyenek a szerzetesek, a papok,

akik megszabadultak a maguk e világi törekvéseitől.

Ebben a világban az Isten követeként

és az Isten szolgálatában látják az életük értelmét.

Kevesen vannak, mert túlságosan szeretjük magunkat,

a programjainkat, az elképzeléseinket.

***Biztosan jobban tudja az Isten,
 hogy mi használ az embereknek és mi jó a másik embernek!***

+ A M E N +